

Dagens debattör:
Leif Svensson

Yrkesbiodlarnas debattsida. Du har säkert massor av åsikter om hur det borde vara. Hör av Dig till redaktören per brev, telefon eller fax. Du får skriva under signatur om Du vill men namnuppgift måste alltid medfölja för redaktörens kännedom.

Jag anser att

Leif Svensson, avelskommittén, svarar Olda Vancata:

Olda!

Det är med glädje jag ser att en debatt kring avelsfrågor startar. Speciellt som Du slänger Dig över det kanske mest centrala d.v.s. rensningsiver eller s.k. städiver.

Här finns sannolikt många fler frågor än de jag kommer att räkna upp.

Vad är syftet med att förstärka rensningsivern? Vad är rensningsiver?

Är syftet att uppnå ett varroautrensande bi, så är det värt all uppmärksamhet. Detta är teorin bakom Helge Stöves projekt i Danmark.

Ett helt annat sätt att nå samma mål är att titta på antalet utrensade varroadjur och därmed se bakvägen vilka djur som rensar bäst.

(fortsättning från sidan 25)

att anpassa sig, så hade bistrykan hunnit ikapp naturen redan första veckan i juli, men vad hände då! Allt var utblommat och nektarn började sina. Det enda man kunde hoppas på var ett rikligt ljungdrag. För den regniga juni och varma juli hade gjort att ljungen var översål-lad med blomknoppar, det otroligt varma och torra vädret kunde inte vara så länge till! Men det var precis vad som hände, torkan fortsatte vecka efter vecka, så istället för att slå ut, ramlade de förtorkade ljung-

D.v.s. enligt Alloys Wallners teori.

Täcktiden är avgörande för varroadjurets fortplantning och det är ju bl.a. orsaken till att Monticolabiet är intressant.

Om vi hade haft facit i handen så hade vi upptäckt att flera av ovanstående teorier är felaktiga medan andra kanske inte ens påtänkta kan lösa varroaproblemet slutligt om det överhuvudtaget går att lösa.

Ovanstående är teoretiska resonemang som förs och måste föras. När dessa diskussioner har förts till punkt kan två vägar bli fortsättningen. Dels vetenskapligt upplagda försök under Ultunas ansvar och kontroll eller dels enskilda biodlares försök.

Dock måste våra forskare övertygas om att detta är framkomliga vägar och medel måste tillskapas.

Att klara detta med enskilda biodlare innebär enorma uppföringar och är därför knappt fram-

knopparna av.

När det var dags för invintring i början av september, då började det regna. Invintringen blev två veckor försenad med påföljden att man hamnade i tidsnöd, eftersom det blev mörkt så fort på kvällarna.

Om man skall summera ett år som detta, kan man nämna att drottningodlingen gick bra tack vare det fina vädret. Skörden i samtliga bigårdar utom en, blev sämre än förra året, som i sig var ett dåligt år. Den bigård som var

komligt.

Avelskommittén kan administrera och kanske tillskapa medel om någon söker pengar till något projekt enligt ovan.

Huruvida frysning eller nålstickning av mogna larver på senare delen av puppstadiet är bäst eller ej kan säkert vara föremål för ett enskilt försök. Detta kan dock ge ett svar att bägge vägarna är framkomliga, så låt oss inte fastna i principdiskussioner om vad som är rätt eller fel.

Vi har haft alltför många sanningssägare i SBR under åren och det leder inget till om fler vägar är framkomliga vilket jag tror.

Slutligen vill jag säga att vi i avelskommittén endast är ideellt arbetande biodlare som kan effektuera andras förslag till projekt. Det enda vi kan göra är att administrera och eventuellt tillskapa medel.

för avelskommittén 1994-10-11
Leif Svensson

i särklass sämst förr året, gav en hyfsad skörd i år. Troligen tack vare vitklövern.

Dalarna var en av de bigårdar som drabbades av stora vinterförluster, så resterna användes till att göra avläggare och drottningodling. För varroasituationen gjorde att att man inte kunde flytta dit samhällen. Så någon skörd att tala om blev det inte, trots att man fick skatta både parningskassetter och avläggare för att det skulle bli plats till ynglet.

Hälsningar Alf Andersson

